

soud nebyl dospěl k uvedeným, zmateční stížností napadeným skutkovým zjištěním, kdyby byl při zkoumání otázky, zda lze dokázat, který z obžalovaných způsobil M-ovi ono těžké zranění oka, přihlížel ke všem údajům, jež M. jako svědek při hlavním líčení ve směru zde v úvahu přicházejícím učinil, zejména k tomu, že tento svědek mimo jiné také udal, že neví přesně, kam jej obžalovaný M. udeřil, a že dále též udal, že obžalovaný M. ho udeřil do obličeje asi dvakrát, t. j., že neudal ani zcela přesně, kolikrát byl obžalovaným A. do obličeje udeřen.

Neúplnost podle § 281, čís. 5 tr. ř. shledává stížnost v tom, že se rozsudek neobírá při zkoumání otázky, zda lze dokázat, který z obžalovaných způsobil M. zmíněné těžké ublížení, skutečností v rozhodovacích důvodech zjištěnou, že M. byl, i když již ležel na zemi, ještě obžalovaným A. bit, a to do týlu a do zad.

Této výtce nelze rovněž upřít důvodnost. Rozsudek nechal zmíněnou skutečnost při zkoumání uvedené otázky nepovšimnutou, ač ji nelze pokládati za bezvýznamnou pro řešení této otázky.

Zmíněnými vadami podle § 281, čís. 5 tr. ř. je rozsudek dotčen jak ve výroku odsuzujícím obžalovaného A. pro přestupek podle § 411 tr. z., tak i ve výroku, že nalézací soud se prohlásil, pokud jde o skutek obžalovanému B. jako zločin podle §§ 152, 156 a), 157, odst. 2 tr. z. (správně jako zločin podle § 157, odst. 2 tr. z.) za vinu kladený, podle § 261 tr. ř. nepřislušným.

Bylo tudíž zmateční stížnosti pro uvedené formální vady zakládající zmatek podle § 281, čís. 5 tr. ř. vyhověti, rozsudek zrušiti ve výroku odsuzujícím obžalovaného A. pro přestupek podle § 411 tr. z. a v výroci s tímto výrokem souvisících a v enunciatu rozsudkovém pod 1. obsažených, jakož i ve zmíněném výroku o nepřislušnosti podle § 261 tr. ř. a věc vzhledem k tomu, že se nelze vyhnouti ustanovení nového hlavního líčení, takže nejvyšší soud jako soud zrušovací nemůže ve věci samé rozhodnouti, vrátiti soudu první stolice, aby o ní v rozsahu zrušení znovu jednal a rozhodl, aniž bylo třeba obírat se i dalšími vývody stížnosti, věnovanými důvodu zmatečnosti podle § 281, čís. 5 tr. ř.

Zaujme-li soud první stolice, jemuž se bude věc znovu obírat, znovu stanovisko, že lze dokázat, který z obžalovaných způsobil M-ovi těžké ublížení, spadající pod ustanovení § 156 a) tr. z., bude mu vyřknouti svou nepřislušnost podle § 261 tr. ř. co do skutku obou obžalovaných, kvalifikovaného obžalobou za zločin těžkého uškození na těle podle §§ 152, 156 a), 157, odst. 2 tr. z. (správně zločin podle § 157, odst. 2 tr. z.). (Rozh. čís. 624, 1286, 3235 víd. sb.).

Čís. 5881.

Vylákal-li vinník listivou úskočnosťou na poškodenom podpísanie zmenky nie preto, aby sebe alebo inému opatril bezprávný majetkový prospech a tým spôsobil podvedenému alebo inému majetkovú škodu, ale len preto, aby si tak opatril od podvedeného zmenečný úver, nejde o podvod v smysle § 50 tr. nov., ale len o úverový podvod podľa § 384 tr. zák.

(Rozh. zo dňa 17. apríla 1937, Zm IV 77/37.)

N a j v y š š í s ú d v trestnej veci proti obžalovanému pre zločin padelania súkromnej listiny atď., zmätočnú sťažnosť obžalovaného, založenú na dôvode zmätočnosti podľa § 385, čís. 1 a) tr. p., čiastočne odmietol, čiastočne zamietol; z povinnosti úradnej z dôvodu zmätočnosti podľa § 385, čís. 1 b) tr. p. zrušil rozsudok vrchného súdu, pokiaľ trestný čin obžalovaného bol kvalifikovaný ako zločin podvodu podľa § 50 tr. nov. a § 380 tr. z., a kvalifikoval čin obžalovaného ako prečin úverového podvodu podľa § 384 tr. z.

Z d ô v o d o v:

Nemožno síce súhlasiť s názorom odvolacieho súdu, že tu ide o skutkovú podstatu zločinu podvodu podľa § 50 tr. nov. a § 380 tr. z., preca však čin obžalovaného nie je beztrestný, ako to namieta obžalovaný.

Podľa zisteného skutkového stavu obžalovaný, požiadajúc poškodeného o podpísanie zmenky na sumu 12.000 Kč, resp. na 9.500 Kč, predstieral, že použije zmenku ako záruku na prevzatie kaviarne spolku »D.«, a sľuboval, že akonáhle kaviarňu prevezme, zmenku ihneď vráti, čo však po prevzatí kaviarne neučinil, zmenku na viacnásobné vyzvanie nevrátil tvrdiac, že ju zničil, v skutočnosti ju však eskontoval u akciovej spoločnosti pivovaru v P., čím hľadiac na to, že pivovar podal proti všetkým zmenečným dlžníkom — medzi nimi aj proti poškodenému M. — zmenečnú žalobu na 9.500 Kč a prísl., spôsobil menovanému poškodenému majetkovú škodu 2.000 Kč prevyšujúcu.

Z týchto skutočností odvolací súd správne dovodil, že sa obžalovaný dopustil ľstivej úskočnosti, keď primal poškodeného k podpísaniu a odovzdaniu zmenky predstieraním hore uvedených okolností. Avšak odvolací súd preca mylne podriadil čin obžalovaného pod ustanovenia § 50 tr. nov. a § 380 tr. z., lebo nie sú tu splnené ďalšie náležitosti tohoto činu, to je, že obžalovaný sa dopustil podvodu preto, aby sebe, alebo inému opatril bezprávnym majetkovým prospechom a tým podvedenému, alebo inému spôsobil majetkovú škodu.

Obžalovaný kaviarňu, o ktorú sa uchádzal, skutočne aj prevzal a keď prez svoj sľub eskontovaním zmenky zaplatil u pivovaru pivo, učinil to zrejme za tým účelom, aby mu bolo použitím poskytnutého zmenečného úveru umožnené aj prevádzkanie tohoto kaviarenského podniku. Hľadiac na tieto okolnosti nemožno zo zistených skutočností uzatvárať, že obžalovaný už ab ovo nechcel alebo nemohol splniť svoje zaviazanosti voči poškodenému a konal v podvodnom úmysle smerujúcim na opatrenie bezprávneho majetkového prospechu a na spôsobenie majetkovej škody, ale je zrejme, že obžalovanému išlo len o to, aby ľstivou úskočnosťou dosiahol od podvedeného poškodeného zmenečného úveru.

Čin obžalovaného má byť preto správne podriadený pod ustanovenie § 384 tr. z. Bola preto zmätočná sťažnosť, pokiaľ bola založená na dôvode zmätočnosti podľa § 385, čís. 1 a) tr. p. a po zákone prevedená, v smysle 1. odst. § 36 por. nov. zamietnutá ako bezzákladná.

Avšak z toho, čo bolo uvedené, plynie, že rozsudok vrchného súdu trpí v neprospech obžalovaného zmätkom podľa § 385, čís. 1 b) tr. p.,

pokiaľ trestný čin obžalovaného bol kvalifikovaný na miesto prečinu úverového podvodu podľa § 384 tr. z. zločinom podvodu podľa § 50 tr. nov. a § 380 tr. z. Bolo preto treba tohoto zmatku, ktorý nebol vo zmatečnej sťažnosti uplatnený, podľa posl. odst. § 385 tr. p. dbať z úradnej povinnosti, rozsudok odvolacieho súdu vo výroku o kvalifikácii trestného činu na základe § 33, odst. 1 por. nov. zrušiť a trestný čin kvalifikovať podľa zákona.

Čís. 5882.

Maření exekuce knihovním vkladem zákazu zcizení a zadlužení podle § 364 c) obč. zák. na nemovitost.

Pro skutkovou podstatu přečinu podle § 1 zákona o maření exekuce stačí, směřoval-li úmysl pachatelův k tomu, aby zmařil určitý způsob exekuce, úplné nebo částečné uspokojení věřitele tou cestou, o niž právě jde, a vzešla-li z činu dlužníkovy taková přeměna v jeho jmění, která způsobuje věřiteli obtíže, zvláště průtahy ve vydobytí pohledávky.

Na tom nic nemění, že věřitel mohl tuto překážku snad odkliditi odpůrcím sporem a zda mohl dojít částečného nebo úplného uspokojení z ostatního jmění dlužníkovy.

(Rozh. ze dne 19. dubna 1937, Zm I 382/37.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zamítl zmateční stížnost obžalovaného do rozsudku krajského soudu, jímž byl stěžovatel uznán vinným přečinem podle § 1 zák. o maření exekuce ze dne 25. května 1883, čís. 78 ř. z.

Z d ů v o d ů:

Stížnosti nelze přisvědčiti, ani pokud s hlediska zmatku čís. 9 a) § 281 tr. ř. vytýká, že nalézací soud, shledav ve zjištěném jednání stěžovatelově skutkovou podstatu přečinu podle § 1 zák. o mař. ex. ve směru objektivním a subjektivním, po právní stránce pochybil, poněvadž prý nebylo prokázáno, že obžalovaný zmařil uspokojení svého věřitele B. a že jednal v úmyslu k tomu směřujícím. Podle ustáleného rozhodování zrušovacího soudu se nevyžaduje ke skutkové podstatě podle § 1 zák. o mař. ex. pachatelův úmysl, aby věřiteli vymožení jeho pohledávky vůbec znemožnil a takto věřitele poškodil, nýbrž stačí, směřoval-li úmysl pachatelův k tomu, aby zmařil určitý způsob exekuce, úplné nebo částečné uspokojení věřitele tou cestou, o niž právě jde, a vzešla-li z činu dlužníkovy taková přeměna v jeho jmění, která způsobuje věřiteli obtíže, zvláště průtahy ve vydobytí pohledávky (srovn. rozh. čís. 4795, 3112, 2766 a j. Sb. n. s.). Těmto náležitostem plně vyhovuje zjištěné jednání stěžovatelovo, neboť tím, že za jeho souhlasu a spolupůsobení byl na polovici nemovitosti jemu knihovně připsané vložen zákaz zcizení a zadlužení beze svolení manželky, kterýžto zákaz zapsaný do pozemkové knihy podle § 364 c) obč. z. působí i proti třetím osobám a brání nejen dobrovolnému, ale i exekučnímu zcizení (srovn. rozh. čís. 11.695, 11.896, 11.959 Sb. n. s. civ.),